

udtalt sit Ønske meget eftertrykkeligt. Den ønsker altsaa at faa denne bestemte Mand til Præst, den Mand, som Biskoppen Gang efter Gang har advaret dem mod at tage til Præst, og den Mand, ved hvis Indsættelse som Præst i Vaalse Biskop Wegener har erklæret ikke at kunne medvirke paa sædvanlig Vis, idet Biskoppen ikke vil tage Konsekvensen af den Dom, som han dog selv har været med til at fremkalde.

Sognemenigheden i Vaalse ønsker vedblivende denne Mand, og for at imødekomme dette Ønske og samtidig fritage Biskop Wegener for at gøre, hvad han ikke mener at kunne gøre, er det, jeg foreslaar, at en Præst skal kunne stilles direkte under Kirkeministerens Tilsyn og indsættes uden Kollats. Men i samme Øjeblik, den paagældende Præst — i dette Tilfælde altsaa Arboe Rasmussen — ikke mere er Præst det paagældende Sted, og der kommer en anden Præst, stilles denne Præst og den paagældende Sognemenighed ganske som enhver anden Præst og Sognemenighed i Stiftet. Mindretallets Forslag derimod gaar ud paa, at Menigheden i Vaalse skal stilles i denne Særstilling uden Hensyn til, hvilken Præst den har eller faar, og denne Særstilling vil altsaa Menigheden blive ved at staa i. Nu hørte jeg, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at saafremt et nyt Menighedsmøde udtalte, at man ikke ønskede at opretholde denne Særstilling, vilde man kunne komme ud af den. Jeg ser nu ikke, at det fremgaar tydeligt af Ændringsforslaget, men jeg forstaar altsaa, at det er Meningen. Det vil altsaa sige, at selv om Formanden eller Næstformanden for Kirkeligt Landsforbund blev Præst i Vaalse, vilde han dog komme til at staa direkte under Kirkeministerens Tilsyn. Jeg har Indtrykket af, at de ærede Forslagsstillere har været saa ivrige for at specialisere Tilfældet i Vaalse: Arboe Rasmussen, at de derved i Virkeligheden er kommet til at generalisere Tilfældet, idet de altsaa giver Vaalse Sognemenighed i al Almindelighed Ret til at unddrage sig Biskoppens Tilsyn, selv om Menigheden ikke ønsker sig fritaget derfor, og uden Hensyn til, hvilken Præst man har eller i Fremtiden faar.

Det er altsaa i Virkeligheden et meget vidtgaaende Ændringsforslag, der stilles her. Jeg gad vide, om de ærede Forslagsstillere har været sig Rækkevidden af deres Forslag bevidst. Jeg tør naturligvis ikke gaa ud fra, at de skulde have gjort

sig skyldige i den Fejl, som de — efter min Mening helt uden Ret — bebrejder Biskopperne, at de har gjort sig skyldige i, at disse, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, ikke havde gennemtænkt deres Forslag rigtigt. Mig forekommer det, at Specialiseringen af Tilfældet ikke er rigtig. Man sætter i Virkeligheden derved, som den ærede Ordfører (Johs. Fog-Petersen) sagde, ligesom et anden Klasses Stempel paa den paagældende Menighed og Præst, og det har man ikke nogen som helst Ret til. Arboe Rasmussen har Ret til at være Præst i den danske Folkekirke. Han sidder som Sognepræst i Skibsted og Lyngby, og jeg gad se den, som efter Højesteretsdommen vilde vove paa at røre ved ham som Sognepræst der. Der sidder han fast, og naar han sidder som Sognepræst i Skibsted og Lyngby, maa han ogsaa have Ret til at blive forflyttet. Der vilde ikke være ringeste Mening i at tvinge ham til at blive siddende der, naar der staaer en Sognemenighed paa Lolland-Falster, som ønsker at faa ham til Præst.

I Virkeligheden kunde Pastor Arboe Rasmussen med fuld Ret kræve at blive behandlet lige med enhver anden Præst i Danmark. Pastor Arboe Rasmussen har imidlertid ønsket at medvirke til, at denne Sag kunde faa et roligt og fredeligt Forløb, og derfor har han indvilget i at komme til at indtage denne Særstilling. Men det er ikke Pastor Arboe Rasmussen, der skal have Særstillingen. Det er den liberale Teologi eller dens Repræsentanter, til hvilke han hører, som faar denne Særstilling i Almindelighed. Trods det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) er jeg ikke i Tvivl om, at der ved Højesteretsdommen er slaaet fast, at Præster af den liberale Retning har Ret til at sidde som Præster i den danske Folkekirke og dermed ogsaa Ret til Forflyttelse, og dette er i Virkeligheden kun en Fastslaaen af et historisk Faktum. For Præster af den liberale Retning har siddet i den danske Folkekirke lige siden 1849, og det er ogsaa i god Overensstemmelse med, at vor Folkekirke er defineret som evangelisk-luthersk netop for en Del af Teologer, der hører til den liberale Retning. Der er neppe nogen Tvivl om, at de, naar de udtalte, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke, ikke et eneste Øjeblik har tænkt sig Muligheden af, at man skulde kunne udelukke Præster af den liberale Retning.